

UIT HOOFDSTUK 16

Hun taalontwikkeling

Over het algemeen verschilt de ontwikkeling van een tweeling niet van die van andere kinderen. Ze leren zitten, kruipen, staan, enzovoort op ongeveer dezelfde leeftijd. Maar hun ontwikkeling is wel anders wat betreft de taal. Tweelingen beginnen later met praten. Dit zijn de meest opvallende verschillen:

- de fase van het brabbelen duurt langer
- hun eerste woord komt later
- allebei of alle drie maken ze dezelfde fouten en het is moeilijker om hen te corrigeren, want ze imiteren elkaar
- hun zinnen zijn korter
- de constructie van hun zinnen is eenvoudiger
- hun woordenschat is beperkter
- het gebruik van persoonlijke voornaamwoorden komt later; ze beginnen met 'wij' en leren pas later de begrippen 'ik' en 'jij'
- ze gebruiken telegramstijl als ze samen zijn.

Hun taalontwikkeling loopt ongeveer een half jaar achter bij niet-tweelingen. Maar het gaat slechts om een tijdelijke achterstand en niet om een wezenlijk probleem. Hun capaciteit om de taal te begrijpen en te leren verschilt niet van die van andere kinderen. Drielingen maken een soortgelijke ontwikkeling door, hoewel de studies over hen beperkt zijn.

Wat veroorzaakt nu deze achterstand? De belangrijkste factor is dat ouders minder tijd hebben om aan elk kind apart aandacht te geven. Het grootste deel van de conversatie is gericht op twee of drie baby's tegelijk. En deze beschikken op hun beurt weer over minder mogelijkheden om een gesprek met de ouder alléén in alle rust aan te gaan. Er is altijd een broertje of zusje in de buurt dat de aandacht van hem afpakt. De tweeling (en drieling) is voortdurend in strijd om te zien wie de ouderlijke aandacht kan vasthouden.

Er spelen ook andere factoren mee bij deze taalachterstand, zoals vroeggeboorte, laag geboortegewicht en een grotere vatbaarheid voor oorinfecties bij meerlingen. Oorinfecties kunnen vochtophoping in de oren veroorzaken, waardoor het kind minder goed hoort. Dat kan weer leiden tot een slechtere uitspraak. De achterstand in taal komt meer voor bij jongens dan bij meisjes en ook meer bij de eeneiigen dan bij de twee-eiigen. René Zazzo, een Franse psycholoog en tweelingdeskundige (1910-1995), beschrijft een interessant geval van een Russische jongentweeling die tot hun derde jaar een eigen taal gebruikte.....

Samen of apart in de crèche?

Kies je voor de crèche, dan doet zich de vraag voor of je baby's in één groep geplaatst moeten worden of apart. Mijn mening is dat het beter is om de meerling in dezelfde groep te plaatsen. Ze kennen de wereld nog niet anders dan die vanuit het 'wij-gevoel' waarmee ze geboren zijn. Deze gaat vooraf aan het 'ik-gevoel' dat rond de achttien maanden begint te komen. Studies van de pre- en perinatale psychologie leren ons veel over de ervaringen die een baby opdoet voor zijn geboorte. Hij onthoudt deze, wat weer invloed heeft op zijn latere leven. Dankzij de video's die gemaakt zijn van twee- en drielingen in de buik, weten we meer over hun relatie. Vanaf week 10 zijn er al interacties tussen hen. Het is niet uitgesloten dat ze een vaag gevoel ontwikkelen van zichzelf en de ander. Als de tweeling of drieling in aparte groepen wordt geplaatst, maakt ze een dubbele scheiding mee; die van de ouders én van hun tweeling- of drielingbroertjes. Het

samenzijn in dezelfde groep vergemakkelijkt de aanpassing. Soms wordt er gedacht dat het scheiden van de kinderen positief kan werken voor het ontwikkelen van het 'ik-gevoel'. Hier is tot nog toe geen wetenschappelijk bewijs voor gevonden. Het 'ik-gevoel' is voornamelijk een neurologisch proces, dat je niet kunt versnellen.